

Egyetlen pontból

*Eljön a világ, kincseid közt kotorász.
Történeteid átírja,
tolla vérrel fog.
Perceid feltöri,
sárgáját cukorral eszi.
Az egyetlen pontból bulló
késői eső
mégis kihajtja,*

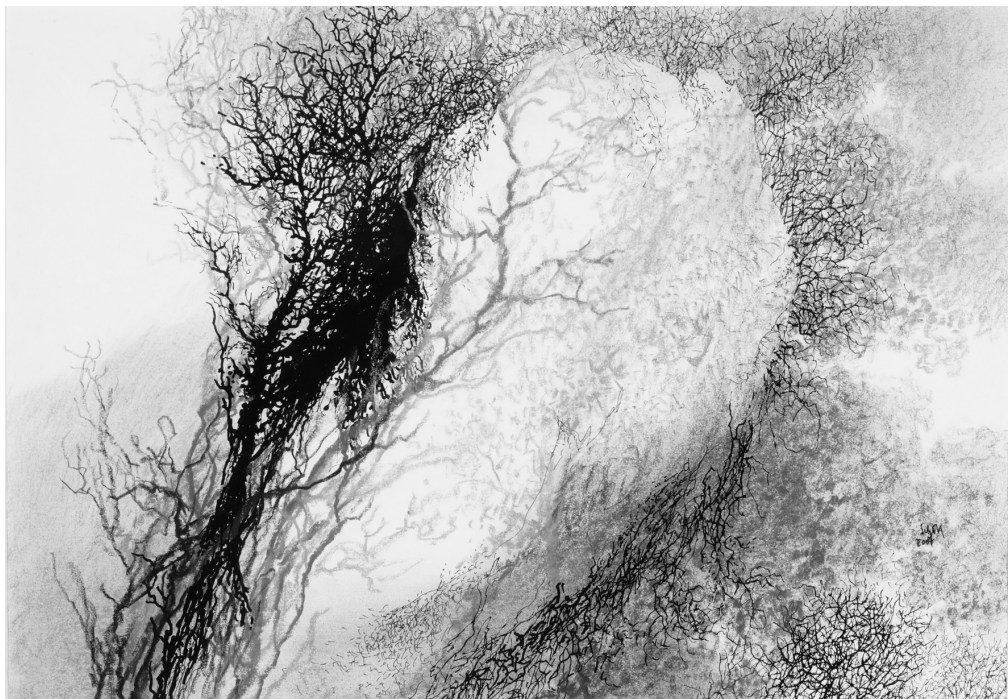
*a láng-szavak
magvait.*

Laodicea

*Kitömött fényű, foltos nappalaink közt,
a lassan szétúszó arany-részletekben,
mint lakatlan vasárnap, áll a ház.
Így élünk mi odabent,
gyötrelmeink felbőátvonulásaiban,
élettelen csöndjeink puha párnái közt
egyre csak aluszunk, lelassult szívvel,
tátott szájjal és nyitott szemmel.*

A kiáltás

*A kiáltás a koponyabegyőről,
a Teremtésig visszhangzik;
mintha annak része volna,
s valaki kibajol belőlem,
megigazítja hófehér köntösét,
egészen a vállamtól
a bokáimig.*

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY (1959) lelkésznek tanult. 1987 óta közöl verseket. Utóbbi kötete: *Pompeji mozaikok* (2005).